

HEMELSBLAUWE PANTOFFELS

Vrolijk blijspel in twee korte bedrijven

door

NICO EDELENBOSCH

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HEMELSBLAUWE PANTOFFELS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NICO EDELENBOSCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ALI KUITEN - huisvrouw

ROLF KUITEN - de man van Ali

LYDIA - hun dochter, 21 jaar

PETER - vriend van Lydia

WANDA - bezig type, 35-50 jaar

COBI BOEZELAAR - dribbeltante, 35-50 jaar

DECOR:

Huiskamer naar eigen inzicht ingericht, met telefoon.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat ziet men de woonkamer. Overal staan damesschoenen en pantoffels. Geen schoenen met naaldhakken. Want moeder Ali is niet gewend op naaldhakken te lopen. Dus alleen schoenen met lage en half hoge hakken, en pantoffels. Links en rechts in de kamer staat een stapel lege schoendozen. Na enige tijd sloft Ali binnen op versleten pantoffels, met krulspelden in haar haar, en een soepschort voor. Ze draagt nog drie schoendozen. Ze maakt ze open, legt de lege dozen op een van de stapels, en de schoenen die ze er uithaalt sorteert ze bij de andere schoenen, op soort of kleur.

ALI: Jullie komen uit Spanje dus jullie kunnen best hier bij de Italiaantjes staan.... Geen ruzie maken hoor. (*opent volgende doos. Hierin zitten pantoffels*) Hemelsblauw... hemelsblauw... Echt mooi diep hemelsblauw. Zie je wel, dat heb ik niet. Of het is te donker, of het is flets. (*zet pantoffels weg, pakt volgende paar*) En avondschoenen.... Waarom moeten avondschoenen altijd van die ellendig hoge hakken hebben. Allemaal van die enkelverzwikkers.... en juist als je toch al geen barst kunt zien in het donker. Nou ja, zo vaak gaan we ook weer niet uit. Gaan jullie hier maar staan, dat kleurt het beste bij elkaar. (*kijkt rond over haar schoenenparade. De telefoon gaat. Ze sloft erheen*) Visite kan ik nu niet gebruiken. (*neemt op*) Met Ali Kuiten.... Ah, Wanda ben jij het? (*luistert*) Alles best hoor. Ik was alleen bang dat ik visite kreeg. (*luistert*) Omdat mijn huiskamer overhoop ligt... Nou ja, jij bent geen visite. Je komt maar. Is er *wat?* (*luistert*) Wat ben ik? Een dichteres?... Nou, dat zal dan wat worden. (*luistert*) O ja? Heb je de boekjes al? Dat is vlug.... Nou, dan zie ik je straks wel... Ja, daag. (*legt de hoorn neer*) Een dichteres.... Dat is weer eens wat anders.

LYDIA (*komt op*): Zeg mams... (*stokt en kijkt verwonderd naar alle schoenen*) Waar bent u nu mee bezig?

ALI: Als je dat niet ziet, dan ben je kippig.

LYDIA: Ik zie het wel, maar waar is dat voor nodig?

ALI: Dat gaat je lekker niets aan.

LYDIA: Oh. Nou rommel dan maar lekker door.

ALI: Dat doe ik ook.

LYDIA: Als u nu toch bezig bent, trek dan meteen een paar nieuwe pantoffels aan, en gooi die ouwe sloffen in de vuilnisbak.

ALI: Ik denk er niet aan. Ik ben er net aan gewend.

LYDIA: Al eeuwen zult u bedoelen.

ALI: Dat gaat je ook niets aan.

LYDIA: Toch. Peter komt mij straks halen.

ALI: Ik dacht dat het uit was met Peter.

LYDIA: Dit is een andere Peter.

ALI: Dat klinkt net of er niets anders meer te krijgen is. Neem eens een Ludovicus of zo.

LYDIA: Ik ga toch niet voor gek lopen... Kunt u die krulspelden niet uit uw haar halen... en dat schort uitdoen?

ALI: Waarom?

LYDIA: Omdat Peter straks komt. Ik kan hem toch niet voor de deur laten staan.

ALI: Laat hem maar rustig binnen komen hoor. Als hij niet van huiselijkheid houdt, gooi je hem meteen weer de straat op.

LYDIA: Dat heeft toch niets met huiselijkheid te maken. U kunt er toch wel een beetje netjes uitzien.

ALI: Moet ik soms een fluwelen japon met goudbrokaat aantrekken?

LYDIA: Die heeft u niet eens.

ALI: Wel. Toen we in Istanbul waren heb ik er eentje meegebracht. *(gaat zitten)* De winkels hingen er vol mee. Ik heb er alleen in Turkije nooit een vrouw mee zien lopen.

LYDIA: Natuurlijk niet. Die hangen daar alleen voor domme toeristen.

ALI: Ach, jij bent net als je vader. Die zei ook; Wat moet je ermee, draag je toch nooit. Maar ik vond hem mooi.. Zeg, je kunt me straks mooi even helpen.

LYDIA: Nee, ik moet mijn koffer nog pakken.

ALI: Waar is dat nu weer goed voor?

LYDIA: Peter en ik gaan vier dagen naar Parijs.

ALI: Wel ja. Kan dat zomaar?

LYDIA: Ik heb nog vrije dagen zat.

ALI: Dat schijnt tegenwoordig iedereen te hebben. Maar wat moet je nu in Parijs? Je slijt je benen onder je kont vandaan, en het kost een hoop geld.

LYDIA: Parijs is Parijs.

ALI: Hoe kom je aan die wijsheid... *(er wordt gebeld)* Is dat de nieuwe Peter?

LYDIA: Nu al? En ik heb mijn koffer nog niet eens gepakt. *(hoog over de schoenen stappend gaat ze naar de deur en af)*

ALI *(kijkt naar haar voeten, trekt een pantoffel uit en bekijkt hem)* Het is inderdaad niet veel moois meer. *(dan trekt ze hem weer aan)* Maar ze zitten zo lekker.

LYDIA *(weer op met Peter. Peter draagt een hemd met palmen aan*

het strand en een felgekleurd soort bermudashort) Hoe kun je nu zoiets aantrekken! We gaan toch niet naar Hawaï.

PETER: Nou nee. Maar....

LYDIA: Nu ziet iedereen meteen dat we toeristen zijn.

PETER: Dat zijn we toch ook.

LYDIA: Maar dat hoeft toch niet iedereen te weten.

PETER: Dat merken ze tóch wel, als we onze mond open doen.

LYDIA: Ik spreek anders best een beetje frans hoor.

PETER: O ja. Ik ook. Mooi schoolfrans. Maar ik versta het niet. Is dat je moeder?

LYDIA *(kortaf)*: Ja.

PETER *(steekt meteen zijn hand uit en stapt naar voren)*: Aha.

LYDIA: Kijk uit!

PETER *(stapt nog net op tijd over een paar schoenen. Doet die stap een beetje ongelukkig. Stoot daardoor met zijn andere voet een paar schoenen opzij. Struikelt, zegt nog net op tijd zeer enthousiast)* Dag mevrouw. *(en ligt dan bovenop een van de stapels dozen)*

ALI: O God, daar gaan m'n dozen.

PETER *(komt verwonderd tot zit en kijkt om zich heen)*: Ik heb niet naar beneden gekeken.

LYDIA: Hier in dit huis moet je dat wel doen. Hoe kon je nou zo stom doen.

PETER *(tot Ali)*: Zijn die dozen van u?

ALI *(met haar hoofd in haar handen en de ellebogen op tafel, zit ze op haar gemak naar Peter te kijken)*: Ja... Niet bezeerd?

PETER: Bezeerd? Nee, nee. Maar ik heb er geloof ik een aardige ravage van gemaakt.

ALI: Dat is niet jouw schuld.

PETER: O nee?

ALI: Dat is de schuld van Lydia.

LYDIA: Mijn schuld?... Ik heb die dozen daar niet neergelegd! En ik ben er ook niet bovenop gaan liggen.

ALI: Nee. Maar je hebt Peter wel volledig afgeleid met je gezanik over zijn kleding, terwijl hij er juist zo leuk uitziet.

PETER: Vindt u? *(krabbelt voorzichtig overeind en verspreidt daarbij de dozen over de vloer)*

LYDIA: Nou ja... Nu moet u toch ophouden hè. Ik heb hier part nog deel aan.

PETER: Natuurlijk niet. *(steekt zijn hand uit)* Dag mevrouw. Ik ben Peter.

ALI *(schudt even de hand)*: Dag Peter. Je moet je niet zo af laten

leiden door Lydia. Als je een beetje meer naar mij had gekeken dan
PETER: Misschien heb ik wel teveel naar u gekeken.

ALI: O la la.

PETER: Heeft u uw haar altijd zo leuk in rolletjes zitten?

ALI: Vind je het leuk?

PETER: Ja.... charmant.

LYDIA: Ga je mee naar boven. Ik moet mijn koffer nog pakken.

PETER: Ik ben net zo leuk met je moeder aan het praten.

Weet je wel zeker dat dit je moeder is, en geen oudere zuster?

ALI: Je bent een loentjesmaker jij.

PETER: Een wat?

ALI: Verdwijen maar gauw naar boven, voordat je onherstelbare schade aanricht.

PETER: Ja, goed. *(pakt haar hand, geeft een handkus en kijkt haar diep in haar ogen)* Dan ga ik wel deze kant op, want daar is het niet veilig. *(stapt om de stoel heen, kijkt teveel naar Ali, schopt tegen een paar schoenen, zegt)* O jeetje. *(en valt dan in de tweede stapel schoenendozen)*

ALI: Nou, dat is dan dat.

PETER: Ik keek weer niet naar beneden.

LYDIA: Is dat soms ook mijn schuld?

ALI: Nee, ik denk dat dit mijn schuld is. Die jongen valt blijkbaar voor krulspelden.

Terwijl Peter voorzichtig overeind krabbelt, gaat de deur open en komt Rolf binnen. Peter blijft op handen en knieën met open mond toekijken hoe Rolf dozen en pantoffels vertrapt, als hij breed grijnzend naar de tafel stapt.

ROLF: Nu raad jij nooit wie hier voor je staat.

ALI: Nee. Geen flauw idee.

ROLF: Beste brave lieve vrouw van me!... Hier!... Staat de nieuwe bankdirecteur!

ALI: O... Nou ja... Nu dat je 't zegt.

ROLF: Dat had jij niet gedacht hè?... Bankdirecteur! Ja ja. *(doet een paar passen achteruit, en begint dan aan een heen en weer loop achter de tafel langs. Daarbij stappend op alles wat voor zijn voeten ligt)* Zo zie je. Kwaliteit laat zich niet verloochenen. *(blijft voor zijn dochter staan)* Ja Lydia. Je vader maakt. carrière!! *(loopt weer)* Vroeg of laat moesten ze er wel achter ko... *(ontdekt Peter)* Wie is dat?

ALI: Dat is een jongeman die op krulspelden valt.

ROLF: Aha... Zozo.

ALI: Hij gaat naar Parijs. *(Peter gaat staan)*

ROLF: O, Parijs is mooi. Ik ga naar Antwerpen.

ALI: Naar Antwerpen??

ROLF: Voor een dag of drie, vier.... Een bijeenkomst van bankdirecteuren. Tevens symposium. Er wordt daar van alles besproken. Heb jij nog wat bijzonders?

ALI: Ik krijg een nieuwe rol in een toneelstuk.

ROLF: De laatste ontwikkelingen op het gebied van het bankwezen worden daar uit de doeken gedaan.

ROLF: Ik speel een dichteres.

ROLF: Transfers... technologie... *(tot Lydia)* En wat doe jij?

LYDIA: Ik ga naar Parijs.

ROLF: Hij gaat ook naar Parijs. Dan kunnen jullie samen gaan.

LYDIA: Dat doen we ook. Kom Peter. *(Peter en Lydia samen af)*

ROLF: Horen die twee samen?

ALI: Dat gaan ze misschien in Parijs ontdekken.

ROLF: Hè? Oh!

ALI: Dat stuk moet al vlug op de planken gebracht worden, en dan moet ik wel wat keertjes extra repeteren.

ROLF: En dan krijgen we nog eens alles te horen over koersen... valuta... en aandelen. Nou ja, de hele rataplan.

ALI (droog): Dan zou ik m'n koffer maar vast pakken.

ROLF: Doe ik... doe ik.. Over een uurtje moet ik weg zijn.

ALI: Gelukkig.

ROLF: Wat zeg je?

ALI: Als je in Antwerpen tegen een paar schoenen aanloopt.

ROLF: Wat moet ik met schoenen?

ALI: Voor mij!... En een paar pantoffels!

ROLF (kijkt nu om zich heen): Alle mensen!

ALI: Maar alleen hemelsblauw.

ROLF: Wat een troep.

ALI: Mooi diep hemelsblauw.

ROLF: Gooi je die dozen weg?

ALI: Nee!

ROLF: Waarom maak je ze dan stuk?

ALI: Dat doe ik niet. Dat doen kerels die niet uitkijken.

ROLF: Want als je ze weggooit, kan ik er nog wel één of twee gebruiken.

ALI: Ik heb maat negen en dertig.

ROLF: Dat is de maat van mijn boord. *(gaat met twee vingers langs zijn boordje)*

ALI: Ik heb het over schoenen!

ROLF: O. En wat is daarmee?

ALI: Niets.. Niets... Helemaal niets... Ga weg!

ROLF: Ik ga al... *(nu waadt hij overdreven voorzichtig naar de deur)*

ALI: Je goede overhemden liggen op de achterste stapel.

ROLF: Waarom ligt het goede altijd achteraan?

ALI: Omdat jij altijd pakt wat voor de hand ligt.

ROLF: Doe ik dat?

ALI: Ja!

ROLF: Goed. Dan zal ik van nu af aan alleen nog maar van achteren pakken.

ALI: Als je dat doet, dan wurg ik je.

ROLF: Goed. Goed. Dan pak ik van voren.

ALI: Nee!! Mi pak je van achteren!!

ROLF: Oké, oké... Daar zal een verstandig mens nog uit wijs worden.
(af)

ALI *(slaakt een diepe zucht):* Zijn mannen nu zo stom, of doen ze zo stom? Af en toe vraag ik me af wat ik hier nog doe... *(er wordt gebeld)* Ook dat nog. *(kijkt een beetje verloren om zich heen)*

LYDIA *(van achter):* Er wordt gebeld!

ALI: Dan doe je open!

LYDIA: Ik?!

ALI: Jij ja! *(staat op en begint met haar voeren wat dozen onder de tafel te schuiven)*

LYDIA *(op):* En hier is mevrouw Wanda Kramer. De regisseuse van de geliefde en alom bekende... *(Wanda op)*

ALI: Ho! Stop!.. Wat heb jij daar aan?

LYDIA: Een Bermudashort.

ALI: Ja. Maar die komt mij bekend voor.

ROLF: Hij is ook van u.

ALI: O meid. Als je mijn kast overhoop hebt gehaald, dan....

LYDIA: Heb ik niet... Heb ik niet... Echt niet... Ik zoek alleen nog een bijpassende bloes.

ALI: Als je maar van mijn blauwe afblijft.

LYDIA: Waarom?

ALI: Omdat ik het zeg! Heb je me gehoord?!

LYDIA: Ja natuurlijk.

ALI: Nee, dat is niet natuurlijk. Want jullie oren zitten dicht. Je vader hoort ook niet wat ik zeg.

LYDIA: Logisch.

ALI: Hoezo logisch?

LYDIA: Zoals u er uitziet, dien je hooguit nog ais prikbord of

klachtenbus.

ALI ("verontwaardigd): Nou ja. *(dan pakt ze een schoen van de grond en smijt hem naar Lydia, die bijtijds door de deur verdwijnt)*

WANDA: *(afwerend)*: Ho ho. Ik heb niets gedaan. Wat ben jij obstinaat Ali.

ALI: Vind je dat een wonder?... Als je zoiets naar je hoofd geslingerd krijgt, dan....

WANDA: Dan mag je best even kwaad worden. Maar je kunt natuurlijk ook die krulspelden uit je haar halen. Hoe lang zitten ze er al in?

ALI: Lang genoeg.

WANDA: Kom dan even hier zitten, dan haal ik ze er voor je uit. *(trekt een stoel iets naar achteren)* Dan kan ik je meteen iets vertellen over het nieuwe stuk dat we gaan spelen. *(Ali gaat zitten)* Je hebt een fijne rol in dat stuk. Een mooie rol. Je bent een dichteres.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto